

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Милице Кадовић и Ирине Ристић, чланова већа, решавајући по жалби [REDACTED], изјављеној против решења председника [REDACTED] . године, на основу члана 142 и члана 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...9/26) и члана 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16...2/23-Одлука УС), у правној ствари увећање коефицијента плате, на седници одржаној 23.04.2026. године, донела је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба [REDACTED], изјављена против решења председника [REDACTED] . године, као неоснована.

Образложење

Решењем председника [REDACTED] . године, одбијен је као неоснован захтев државног службеника [REDACTED], којим је тражила увећање коефицијента плате.

Против наведеног решења, државни службеник [REDACTED], запослена на радном месту судијски помоћник у звању виши судијски сарадник, изјавила је жалбу због погрешне примене материјалног права и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Наводи да је у јуну 2024. године премештена у звање самостални саветник на одређено време, за који рад је решењем [REDACTED] од 26.02.2025. године оцењена највишом оценом; да је дана 12.02.2025. године засновала радни однос на неодређено време на радном месту судијски помоћник, у звању саветник, да би већ у априлу 2025. године поново напредовала у звање самостални саветник за који рад је такође оцењена највећом оценом решењем [REDACTED] од 27.02.2026. године. У оба случаја оцењена је за рад на истом радном месту, у истом звању и на истим пословима, са којих разлога је 26.03.2026. године поднела захтев за напредовање у складу са чланом 16 Закона о платама државних службеника и намештеника. Указује да првостепени орган погрешно тумачи одредбу члана 83 став 7 Закона о државним службеницима, која уређује почетак новог циклуса оцењивања, али не прописује губитак правног дејства већ донетих оцена, нити прекид њихове узастопности у смислу члана 16 Закона о платама државних службеника и намештеника. Правни режим оцењивања радне успешности није условљен врстом радног односа, као и да закон не прави разлику између рада на одређено и неодређено време у погледу признавања резултата рада, нити предвиђа да промена основа радног односа доводи до прекида континуитета оцењивања. Посебно указује да становиште првостепеног органа доводи до неједнаког и неповољнијег положаја државних службеника који су, након рада на одређено време, наставили рад на неодређено време код истог послодавца, на истим пословима. Према оваквом тумачењу, овим службеницима се не признају већ остварени резултати рада и оцене донете у складу са законом, док се другим службеницима омогућава пуно правно дејство њихових оцена. На тај начин се уводи разлика у правном положају која није заснована на закону, нити на природи посла или резултатима рада. Наводи да се првостепени орган позива на то да је у 2025. години

несумњиво напредовала јер је за два месеца (од 12.02. до 14.02.2025. године) са радног места судијски помоћник у звању саветник из VIII платне групе и коефицијента 3,08 премештена на исто радно место али у више звање-самостални саветник из VII платне групе и вишим коефицијентом 3,16, при чему у потпуности занемарује специфичност конкретног случаја. Наиме, у периоду од јуна 2024. године до 12.02.2025. године била је радно ангажована на одређено време, али је у том периоду фактички обављала послове радног места у звању самостални саветник, са коефицијентом 3,16. Након пријема у радни однос на неодређено време дана 12.02.2025. године, дошло је до формалног распоређивања у звање са нижим коефицијентом (3,08), што представља привремено погоршање положаја, а не израз стручности, резултата рада или сложености послова које је обављала. Накнадно доношење решења од 14.04.2025. године, којим је поново распоређена у више звање са коефицијентом 3,16, по својој суштини не представља напредовање, већ исправљање претходног формалног одступања и усклађивање са пословима које је континуирано обављала још од јуна 2024. године. Све наведено указује да је побијано решење засновано на погрешном тумачењу прописа, услед чега је дошло до погрешне примене материјалног права. Имајући у виду да су у конкретном случају испуњени сви услови из члана 16 Закона о платама државних службеника и намештеника, јер је неспорно два пута узастопно оцењена највишом оценом за рад на истом радном месту, у истом звању и на истим пословима, сматра да је једини законит исход у овој правној ствари, признавање права на напредовање у два платна разреда. Предлаже да Жалбена комисија судова усвоји жалбу, поништи побијано решење и сама одлучи о ствари признавањем права на напредовање у два платна разреда, или да предмет врати првостепеном органу на поновни поступак уз обавезно правно схватање.

У одговору на жалбу, првостепени орган је навео да су жалбени наводи неосновани и да је донето решење правилно и законито, па је предложио да се жалба жалиље одбије као неоснована.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да је жалба неоснована.

Према стању списка и образложењу ожалбеног решења, жалиља је дана 26.03.2026. године поднела захтев за увећање коефицијента плате у смислу члана 16 Закона о платама државних службеника и намештеника, јер јој је у два узастопна вредновања радне успешности утврђено да је превазишла очекивања, и то решењем ██████████ године за 2024. годину и решењем ██████████ године за 2025. годину. Сходно наведеном, сматра да постоји основ да јој се одреди коефицијент већи за два платна разреда у оквиру постојећег звања вишег судијског сарадника. Државни службеник ██████████ је засновала радни однос у ██████████ дана 01.03.2023. године, на одређено време због привремено повећаног обима посла, на радном месту судијски помоћник у звању саветник из VIII платне групе и коефицијента 2,79. Даном 17.06.2024. године премештена је у више звање-самостални саветник VII платне групе и вишим коефицијентом 3,16, али и даље у радном односу на одређено време због привремено повећаног обима посла. На неодређено време примљена је дана 12.02.2025. године, након спроведеног интерног конкурса, на радно место судијски помоћник у звању саветник из VIII платне групе и коефицијента 3,08. Након тога, дана 14.04.2025. године премештена је

у више звање-самостални саветник и вишим коефицијентом 3,16. С тим у вези, а по налажењу првостепеног органа, нису испуњени услови да се државном службенику ██████ одреди коефицијент већи за два платна разреда у односу на коефицијент свог радног места, у складу са одредбом члана 16 став 1 Закона о платама државних службеника и намештеника, јер у случају наставка рада државног службеника на неодређено време, а који је радио на одређено време због привремено повећаног обима посла почиње да тече нови период за вредновање радне успешности. Такође, првостепени орган је имао у виду и чињеницу да је именована у 2025. године, за два месеца (од 12.02. до 14.04.) са радног места судијски помоћник, у звању саветник из VIII платне групе и коефицијента 3,08 премештена на исто радно место али у вишем звању-самостални саветник из VII платне групе и вишим коефицијентом 3,16, што несумњиво указује да је државни службеник ██████ на овај начин већ напредовала у току 2025. године. С позивом на одредбе члана 83 став 7 Закона о државним службеницима и члана 16 став 1 Закона о платама државних службеника и намештеника, првостепени орган је одлучио као у диспозитиву.

Закон о државним службеницима („Сл. гласник РС“, бр. 79/2005, 81/2005 – испр. 83/2005 – испр. 64/2007, 67/2007 - испр. 116/2008, 104/2009, 99/2014, 94/2017, 95/2018, 157/2020, 142/2022, 13/25-одлука УС, 19/25 109/25 и 9/26) у Глави шестој, одељак I и II регулише вредновање радне успешности државних службеника и напредовање, док Закон о платама државних службеника и намештеника, на чију примену упућује наведени закон, уређује плате, накнаде и друга примања државних службеника и намештеника.

Према члану 83 став 7 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/2005...9/26) у случају наставка рада на неодређено време, државном службенику који је радио на одређено време због привремено повећаног обима посла почиње да тече нови период за вредновање радне успешности.

Полазећи од наведеног, одлучна чињеница за правилну примену наведене одредбе је моменат заснивања радног односа на неодређено време. Како је жалила радни однос на неодређени време засновала 12.02.2025. године, то Жалбена комисија судова налази да је првостепени орган правилном применом цитиране одредбе одбио као неоснован захтев жалиље за увећање коефицијента плате на основу члана 16 став 1 Закона о платама државних службеника и намештеника. Ово из разлога, што је наведена одредба јасна и недвосмислена, из које произлази да у случају наставка рада на неодређено време, државном службенику који је радио на одређено време због привремено повећаног обима посла (што је овде случај) почиње да тече нови период за вредновање радне успешности, што наводе жалиље о погрешном тумачењу прописа, а самим тим и о погрешној примени материјалног права чини неоснованим.

Наводи жалбе којима се указује да овакво становиште првостепеног органа доводи до неједнаког и неповољнијег положаја државних службеника који су, након рада на одређено време, наставили рад на неодређено време код истог послодавца, на истим пословима, и да им се не признају већ остварени резултати рада и оцене донете у складу са законом, јер из наведене одредбе јасно произлази, да само почиње да тече нови период за вредновање радне успешности, што не значи да се раније остварени резултати рада не рачунају.

Жалбена комисија судова је ценила и остале наводе жалбе и нашла да су исти неосновани и као такви без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари, па је применом члана 170 став 1 тачка 1 Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

Дн-а:

- ██████████ - 2 примерка,

од којих један доставити жалиљи,

-Архиви